

Артюр Рембо

Венера Анадиомена

Като от цинков стар ковчег глава на млада
разчорлена жена с ленив, запуснат вид
стърчи от ваната и всичко е в помада –
но недостатъкът е все пак зле прикрит.

Вратът мръснияв и къс, широките й плешки,
нелепо щръкнали, гърбът, с изхвъркнал таз
завършил изведнъж; и тия буци мас,
които дилпят се във форми нечовешки;

гръбнакът – зачервен, като в красив кошмар;
а лупа вземеш ли, те чака откровеност
в татуировката на кръста: *Clara Venus* –

две думи, пълни със страхотно странен чар...
Но на – и задникът е въвн и се показва
накрая анусът – прекрасно-грозна язва.

27 юли 1870

КРАЙ

© 1994 Кирил Кадийски, превод от френски

Arthur Rimbaud
Vénus Anadyomède, 1870

Набиране: NomaD

Издание: Артюр Рембо. Поезия. Подбор и превод от френски: Кирил Кадийски.
Издавателство „Нов Златогор“, София, 1994.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10793>]